24/10/2019

Матуранти карловачке богословије посетили Будимпешту и Темишвар

Уз песму и неописиву радост, генерација 2015-2020. матураната Карловачке богословије предвођена разредним старешином, презвитером Станком Лакетићем, и проф. Ненадом Стојановићем, у рану зору 8. октобра 2019. године кренула је на матурску екскурзију у Мађарску и Румунију.

После доручка који нам је при црквеној општини на Палићу приредио тамошњи парох, презвитер Вељко Васиљев, прешли смо мађарску границу и посетили бању Морахалом где смо провели већи део дана. У поподневним часовима упутили смо се ка Будимпешти, престоници Мађарске. После смештаја и вечере у хотелу пошли смо на једночасовно крстарење Дунавом и уживали у ноћном погледу на Будим и Пешту. Уз стручног водича гђу Душанку Недељковић започели смо упознавање са богатом историјом и културом дивног града, које ће се наставити и кроз наредна три дана. Најјачи

утисак на нас те вечери засигурно је оставила велелепна зграда мађарског Парламента. Пролазећи испод бројних мостова кроз само језгро града, научили смо много тога о њима и другим грађавинама које су красиле две обале Дунава. Највише нам се допао „Ланчани мост“, први који је изграђен ради повезивања Будима и Пеште. Осим њега, Арпадов мост, Краљевска палата, стара зграда економског факултета, бројни храмови, те Гелертово брдо одакле се пружа прелеп поглед на сам град, дуго ће остати у лепом сећању ове генерације матураната.

Сутрадан смо са нашим водичем најпре посетили српску цркву у Пешти, посвећену Светом великомученику Георгију, у којој смо имали благослов и да целивамо делић моштију овог великог светитеља. Овде су нам гостопримство и љубав указали пароси поменутог храма, Зоран Остојић и Никола Почуча, обојица свршени ученици наше Богословије. Са њима смо обишли и чувени Текелијанум. Потом се шетали кроз Ваци улицу, где смо поред старе Градске куће могли да видимо импозантну зграду Српске православне црквене општине пештанске, а преко пута истих зграду Ангелијанума, где су некада боравиле српске девојке које су у овој европској метрополи стицале своје образовање. Након тога посетили смо велелепну базилику Светог Иштвана (тј. Стефана, првог краља средњевековне Угарске), највећи храм у Будимпешти, где се чува и десна рука овог светитеља. Иако нисмо очекивали, добили смо дозволу да као ученици Богословије нешто отпевамо. Наше карловачко „Возбраној“ изазвало је велику пажњу туриста који су нас одушевљено гледали и снимали. Након тога смо преко „Ланчаног моста“ прешли на будимску страну где смо обишли Табан, место у подножју Краљевске палате где се некада налазила катедрална црква Епархије будимске, двор будимских епископа и читаво српско насеље. Нажалост, ништа од овога данас не постоји, јер су и двор и саборни храм Светог Димитрија срушени од стране комунистичке власти на Стаљинов рођендан 1948. године. Једино што и даље постоји јесте кафана „Код златног јелена“ где су се у славна времена окупљали бројни српски интелектуалци, књижевници и боеми. Поново се вративши у Пешту, посетили смо Трг хероја илити Трг миленијума, где су раскошним споменицима представљене све значајније личности из историје мађарског народа. Трг окружују познати музеји, Галерија уметности и парк са зоолошким вртом.

Следећег јутра упутили смо се у Сент Андреју где смо упознали владику будимског Лукијана који нас је лепо угостио, одржао поздравно слово у Саборном храму, а потом нас спровео кроз тамошњи новоотворени музеј Српске цркве. Ту смо се уверили у богатство наше црквене уметности које се

тамо са успехом негује и одолева вековима. Након посете Музеју, обилазили смо остале храмове и тргове овог прелепог места, које нас је умногоме подсетило на наше Сремске Карловце. Након Сент Андреје наставили смо даље ка северу и посетили древну мађарску престоницу Естергом, град који се налази на десној обали Дунава, док се са његове леве стране налази Словачка. У овом граду се налази и највећи римокатолички храм у Мађарској, базилика посвећена Пресветој Богородици „Заштитници Мађара“, висока стотину метара. Имали смо прилику да се попнемо на врх њене куполе одакле се као на длану пружа поглед на словачки град Штурово.

Последњег дана нашег боравка у Будимпешти посетили смо наш манастир Српски Ковин (мађ. Rackeve) посвећен Успењу Пресвете Богородице. Како игуман Андреј због болести није присутан у манастиру, примио нас је један мирски ђакон мађарског порекла који служи при овом манастиру. Ово је наш најстарији манастир у Епархији будимској, саграђен у 13. веку у готском стилу, по чему је јединствен у нашој Цркви. С друге стране, његова унутрашњост је комплетно живописана у византијском стилу. Након манастира посетили смо оближње село звано Ловра, једино место у Мађарској где Срби још увек чине већинско становништво. У цркви посвећеној Преносу моштију Светог Николаја дочекао нас је надлежни парох, отац Радован Савић, који нас је упознао са историјом парохије, а потом нас и угостио за обилном трпезом. Остатак дана провели смо у тржном центру Кампона, где смо обишли чувени Тропикаријум, место где смо могли да видимо многе рибе, гмизавце, инсекте и друге животиње тропког света.

Петог дана нашег путешествија, напустили смо Будимпешту кренувши ка Темишвару. Успут смо посетили Сегедин и нашу тамошњу цркву Светог Николаја, где смо уживали гостопримство оца Далибора Миленковића. Потом смо посетили и оближњу бању Мако, да бисмо у вечерњим сатима стигли у Темишвар.

Шестог дана, у недељу, присуствовали смо Светој Литургији у Саборном храму Вазнесења Господњег, којом је началствовао отац Станко, наш разредни старешина, уз саслужење темишварског свештенства и наше појање. Протојереј Јоца Несторовић нас је у беседи поздравио и рекао како га је наше појање вратило у дане када је он био ученик наше школе. Потом нас је кроз епархијски музеј и центар Темишвара провео протонамесник др Саша Јашин, такође свршени ученик наше Богословије. Посебно треба истаћи да смо у румунској катедрали Света Три Јерарха имали прилику да се поклонимо моштима Светог Јосифа Темишварског, српског светитеља из 17. века. Увече

смо кренули ка манастиру Светог Георгија на Брзави, где смо лепо примљени на конак и угошћени.

Сутрадан је био празник Покрова Пресвете Богородице, коме је и посвећен параклис ове обитељи. Отац Станко је служио Литургију са оцем Никоном, игуманом манастира, а ми смо појали. Након трпезе љубави кренули смо поново ка Темишвару, посетивши успут румунски манастир Шаг. У Темишвару смо обишли још и Музеј Баната, а по ручку кренусмо ка Србији. И тако смо се 14. октобра увече поново обрели у Сремским Карловцима, препуни лепих утисака и успомена које ћемо дуго памтити.

На крају нам остаје да заблагодаримо пре свега Господу на свему лепом што смо на овој екскурзији доживели, и потом и свим оним добрим људима који су нам помогли да се ово наше путовање без потешкоћа одржи.

Ученици V разреда Богословије Светог Арсенија У Сремским Карловцима

- spc.rs